

ся знае за Университетскыя му животъ, само казвать че той обычалъ твърдѣ много да чете житія-та на святѣи и мжченицы, и распалителни-тѣ расказы конто той срѣщаль въ тѣхны-тѣ животоописанія често го докарвали въ вѣсторгъ и изетжпление. Расказвать, че когато едиж вечерь зимѣ той сѣдяль при огня и четяль житие-то на Св. Лаврентій, той ненадѣйно пжхнжль ржкж-тж си въ пламыка. Единъ неговъ съученикъ, който былъ до него, тосъ часъ му дръпнжль ржкж-тж и го смжмралъ; но Гусъ тихо му оговорилъ: “Искахъ да ся опытамъ и да видѣж койж часть отъ мжкы-тѣ на този святець азъ быхъ могль да претърпѣж.”

Въ 1378 год. Карль IV, Германскый Императоръ и Чешскый царь, умрѣль, и на мѣсто-то му ся вѣскачилъ най-голѣмый-тѣ му сынъ Вацлавъ IV, който, спорѣдъ свидѣтелство-то на вѣчки-тѣ историцы, е былъ единъ жестокъ и въртоглавъ деспотъ, прѣдаденъ повечето на пѣянство нежели на царскы-тѣ си длжжности, и съвършено неспособенъ да управлява. Въ сжщж-тж годинж когато Карль IV умрѣ, тѣй нарѣченната “Велика Западна Схизма” избухнж, която въ растояніе на четиридесять години расцѣпи Католическж-тж Чърквж на два враждебны станове. Подиръ смърть-тж на Папж Григорій XI, който, съ прѣмѣтваніе-то на Папско-то сѣдалище отъ Авионъ въ Римъ въ 1377, тури край на тѣй нарѣченный “Вавилонскый Плѣнъ,” еардинали-